

45. Vuosikerta

Sössö

4|14

Aalto-yliopiston Sähköinsinöörikilta ry
The Guild Magazine of Aalto SIK

TTER- RAHASTO

TTER.AYY.FI

FACEBOOK.COM/TTERAHASTO

Käytsekkaamassa lisätietoja
meistä sivuillamme sekä
tykkäämässä facebookissa!

LUPAA

HULLUILLE HILLOA! ?

TEKKARITOIMINNAN
EDISTÄMISRAHASTO

TTER:ltä voi hakea
avustusta huikeiden
juttujen toteutta-
miseen kahdella
tavalla:

JATKUVA HAKU

on auki lukukausien aikana
jase on tarkoitettu 1000 €:n suuruisille
jäsitä pienemmille avustuksille.

HAKUKIERROKSILTA voi hakea

myös suurempia summia
isompiin projekteihin.
Seuraavien kierrosten DL:t:

-SU 25.1.2015

-SU 22.3.2015

**TTER TUKEE OPISKELIJAHANKKEITA,
JOTKA TAVOITTELEVAT TÄHTIÄ,
SAAVAT MUUT INNOSTUMAAN MUKAAN,
KUULUVAT JA NÄKYVÄT!**

4 | 2014
45. vuosikerta

Julkaisija:

Aalto-yliopiston
Sähköinsinööriilta ry

Verkossa: <http://sik.ayy.fi/>
Postiosoite: PL 13000,
00076 AALTO

Päätoimittaja:

Aliisa Pietilä
aliisa.pietila@aalto.fi

Toimitus:

Isa Ojanen
Jette Sørensen
Eino Virtanen
Pietu Roisko
Minna Partanen
Laura Syväne
Arla von Konow
Mari Porko

Vierailevat:

Joni Kurvinen, Riku Lääkkölä,
Mikael Kauppinen, Ville
Kapanen, Ilkka Oksanen

Kannet:

Kansi: Mari Porko

Taitto:

Ville Välikylä
Mari Porko

Painopaikka:

Painotalo Casper Oy, Espoo

Painos:

250

Palaute ja verkkolehti:

sik-sosso@list.ayy.fi
<http://sik.ayy.fi/sosso/>
<http://www.sosso.fi/>

ISSN:

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (Painettu)
ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

Ei pala pohjaan

Vuoden vaihtuminen hämmentää. Sitä juhli-taan, vaikka onkin aivan sama, vaihtuuko päivä joulukuun viimeisestä tammikuun ensimmäi-seksi vai esimerkiksi kesäkuun kolmannesta kesäkuun neljänneksi. Ja siitäkin huolimatta, että uuden vuoden alkua pidetään jotenkin spesiaalina asiana, moni viettää vuoden en-simmäisen päivän vuoden (ainakin toistaisek-si) pahimmassa krapulassa. Tietysti voi ajatella niinkin, että kysymys siitä, juhlimmeko van-han vuoden päättymistä vai uuden alkamis-ta on vähän niin kuin kysymys puolillaan olevan lasin tilasta - ei voida tietää ja optimistit pessimistejä jne.

Ajatus vuoden vaihtumisen merkityksellisyy-destä on kuitenkin kiva, sillä se saa miettimään kulunutta vuotta ja sen tapahtumia. Tänä vuonna olen oppinut, että lause "ratkaisu isol-ta tuntuviin ongelmiin tulee lisäharmien muo-dossa" on totta, että välikuolema ei välttämät-tä tarkoita luovuttamista ja että jotkut ihmiset ovat niin hulluja, että sekoittavat kuohuvi-i-niin energiajuomaa. Onneksi olen myös saa-nut monista hulluista ihmisistä uusia kaverei-ta (myös sellaisista, jotka eivät tee arveluttavia drinkkejä). Lisäksi olen kovasti *yrittänyt* ope-tella olemaan käyttämättä sanaparia "en iki-nä"... Jotain oppimistavoitteita on tietysti hyvä säästää ensi vuodellekin. Jopa niitä kuuluisia ihmeitä on tänä vuonna tapahtunut: nykyään tunnen ainakin kaksi (2) ihmistä, joiden mie-

lestä Last Christmas on ihan ookoo biisi (vaik-ka eihän se siis todellakaan ole).

Uuden vuoden hämmentävyyden ansiosta on kiva, että joulukuuhun sattuu olemaan juuri ennen vuodenvaihdetta. Jouluna voi ottaa rennosti ja syödä niin paljon, että kaikki menneisyyden analysointi unohtuu ja siirtyy vain ajattele-maan, että ensi vuodesta tulee varmasti vielä kuluvaakin parempi.

Koska erityisesti näin loppuvuoden juhlien lä-hestyessä toivotaan muille (ja itselle) vain on-nellisia asioita ja iloisia aikoja, oli koko pää-kirjoitus vain petausta sille, että voin lopuksi siteerata vähän Irving Berliniä:

*May your days be merry and bright,
and may all your christmases be white.*

Aliisa

P. S. Tämä on vuoden viimeinen lehti, siis kii-tos kaikille vuoden aikana Sössön tekoon osal-listuneille! Erityiskiitos Miksulle siitä, että rans-kalainen dino jatkoi elämäänsä vielä tässäkin numerossa <3.

Sisällys

3	Pääkirjoitus
5	Puheenjohtaja
6	Patruuna
8	Kipparien sarjakuvanurkka
10	Kokemuksia Stanfordista
14	Ranskalainen dino
16	Sössö goes Sveitsi
20	Raakasuklaata NAM!
22	Sammakko palaa!
23	Leffalippuja ja liukkaria
24	What is wrong with the world?

Halki, poikki ja pinoon!

Kuva: Mari Porko

Vuosi on paketissa, tai ainakin melkein. Omalla kohdallani tähän vuoteen on liittynyt paljon haasteita ja erilaisia tilanteita. On ollut iloja ja suruja, onnen kyneleitä ja tuskan hikeä, ärtymystä ja innostusta, pelkoa ja inhoa, eli todella sekavia tunteita. Parasta kuitenkin on ollut se, että kaikki päivät ovat olleet hyvin erilaisia.

Välillä on myös on tuntunut, että aika vain matelee ja jokainen päivä toisensa jälkeen on aivan samanlainen. Vähän kuin eläisi päivää murmelina. Näin ei kuitenkaan ole ollut. Joka päivä on tullut vastaan erilaisia kiltan liittyviä tai liittymättömiä tilanteita, joihin pitää tarttua kiinni ainakin jonkin verran. Vuoden aikana olen päässyt toimimaan mitä erilaisimpien ihmisten kanssa mitä erilaisimmissa tilanteissa.

Kaikesta tästä on tullut opittua erittäin paljon, enkä vaihtaisi päivääkään pois. Vuodessa on 365 päivää, joten mukaan mahtuu useampia huonompiakin. Niistäkään en ole valmis luopumaan. Huonoinakin päivinä tapahtuu pieniä asioita, jotka tuovat valoa päivään ja antavat voimia jaksaa huomiseen. Pieniä asioita saattaa olla esimerkiksi kaverin kehuminen, yllätyshalaus tai maalinteko harrastuksessa. Satunnainen

onnistuminen ei ole ihmisen pahin vihollinen, toisin kuin yleisesti luullaan.

Syvimpien ajatusten purkaminen paperille (saati painettavalle sellaiselle) ei aina ole se helpoin homma, mutta se kannattaa. Kaiken tänä vuonna tapahtuneen myötä päähän on painunut muistoja ja kokemuksia, jotka toivottavasti pysyvät siellä läpi elämän. Itse en voi muuta kiittää kaikkia, joiden kanssa olen saanut olla tekemisissä tänä vuonna.

Tämän palstan sisällöntuotto on omalta osaltani tässä. Tästä on hyvä jatkaa kohti uutta vuotta, uusia kujeita ja ennenkaikkea uusia haasteita! Muistakaa iloita pienistäkin asioista ja välillä pistää omat ajatukset halki, poikki ja pinoon.

Joni Kurvinen
Puheenjohtaja

P.S. On ollut v***n awesome johtaa kiltaa ja kuunnella Motörheadii.

Röh ja oink!

Teksti: Riku Lääkkölä
Kuva: Essi Jukkala

Oho. Viimeinen meikäläisen kynästä pulppuva patruunapalsta on tässä. Vaikken onnistunut täyttämään edellisellä itse kirjoittamallani palstalla seisovia lupauksia valmistumisesta, en hennonut jättää koko syksyn patruuna-antia ahkeran ja puuhakkaan päätoimittajamme harteille... Olen myös äärimmäisen pahoillani, että olette näin pitkään joutuneet pärjäämään ilman tämän vanhan SIKailijan lohdullisia ja valaisevia kirjoituksia. Vastaanottakaa mitä nöyrimmät anteeksipyyntöni.

Jätetään kuitenkin enimmäkseen anteeksipyytelyt sen paremmin hallitsevalle ex-puhikselle Jussille ja siirrytään asiaan. Tärkeään asiaan. Nimittäin possuihin. Sika (Sus scrofa domestica), tuo hyötyeläimistä jaloin, on innoittanut ihmismieliä suuriin tekoihin ja on läsnä monissa elämän osa-alueissa.

Sen lisäksi, että possu on tietääkseni maailman ainoa lähde ihmisen tärkeimmälle perusravinteelle, eli pekonille, on tämä sorkkaeläin tärkeässä roolissa Heitä sikaa -seurapelissä. Onpa valtakunnallisessa jäynäkilpailussakin niitetty kunniaa ja menestystä possuja ylistäen. Koska patruunapalstalla on lähes joka kerta annettu erinomaisia vinkkejä elämään ja sen korvikkeisiin, tarjoan nyt täyslaidallisen porsasaiheisia ohjenuoria, joita noudattamalla Hyvä Elämä(TM) on helpompi saavuttaa:

- Pekonin voi valmistaa monin tavoin:

* Pannulla paistaessa kannattaa muistaa riittävän alhainen paistolämpötila.

* Jos ei omista riittävän suurta pannua taikka kärsivällisyyttä, voi suuria määriä pekonia valmistaa kätevästi uunissa. Yhdelle pellille mahtuu kätevästi yksi normaalikokoinen paketti.

- Pekonijäätelöä valmistettaessa kannattaa pekoniasta pestä suola pois ennen jäätelöön sekoittamista. (Tästä vinkistä kiitos kuuluu Suomalaisen Annille)

- Heitä sikaa -pelissä tilastollisesti optimaalisen tuloksen saavuttaa lopettamalla heittovuoron, kun kyseisen vuoron pistemäärä on suurempi tai yhtä suuri kuin 22. (toim. huom.: Tämä on toki taktiikkana hieman tylsä, joten jännitystä elämäänsä haikailevien kannattanee poiketa tästä)

- Punanaamion possupuvussa ei ole sepalusta, mutta lahkeet ovat onneksi leveät.

Epilogi

Edellisessä ulkoistetussa patruunapalstassa minut esiteltiin mystisen lajin, eli kiltaeläimen, edustajana. Minun tapauksessani kyseessä on ehdottomasti possun sukulaislaji. Kuten jo tuli mainittuakin, on tämä allekirjoittaneen viimeinen kiltapatruunan ominaisuudessa rustaama sikailu, mutta tämä ei toki sitä tarkoita, etteikö minuun voisi killan toiminnan piirissä vielä törmäillä. Vastuun killan virallisena vanhana änkyränä toimimisesta ja revolverin pyörittämisestä kuitenkin siirrän ilolla ja haiduudella kirjoitushetkellä vielä tuntemattomalle seuraajalleni. Kähmykoneen perusteella olette kuitenkin hyvin suurella varmuudella erittäin hyvissä käsissä!

Muistakaahan nauttia joululomasta ja -kinkusta täysin rinnoin, ensi vuonna on luvassa taas hienoakin hienompaa kiltavuosi!

Making a lasting impact,
not a quick impression.

Summer trainee opportunities

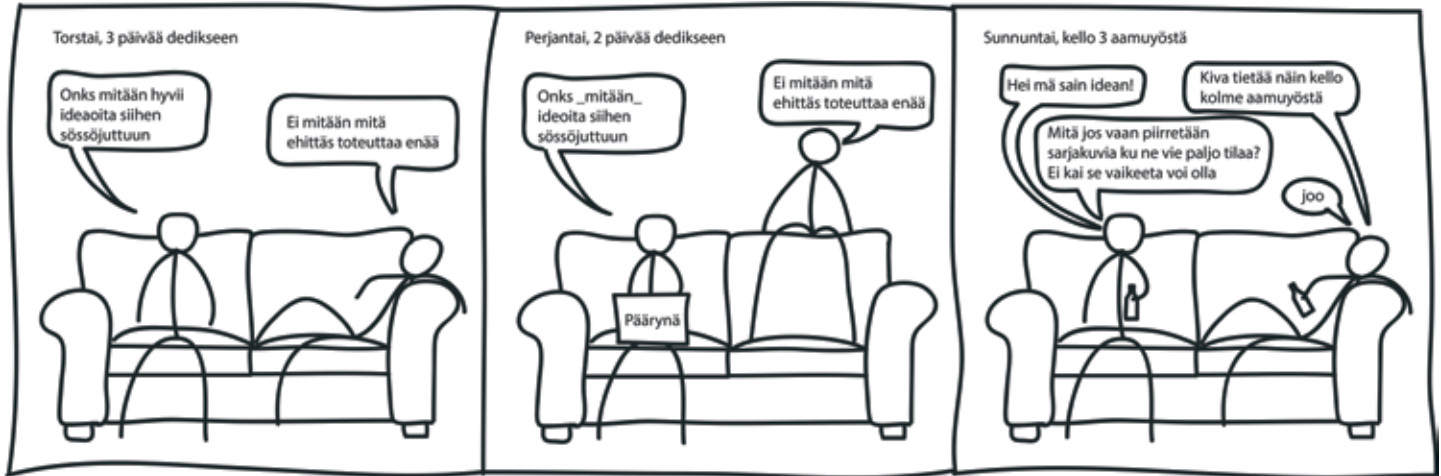
A better world begins with you at www.abb.fi/kesatyo

You find us also at www.facebook.com/ABBUralle

Our project.
Your legacy.

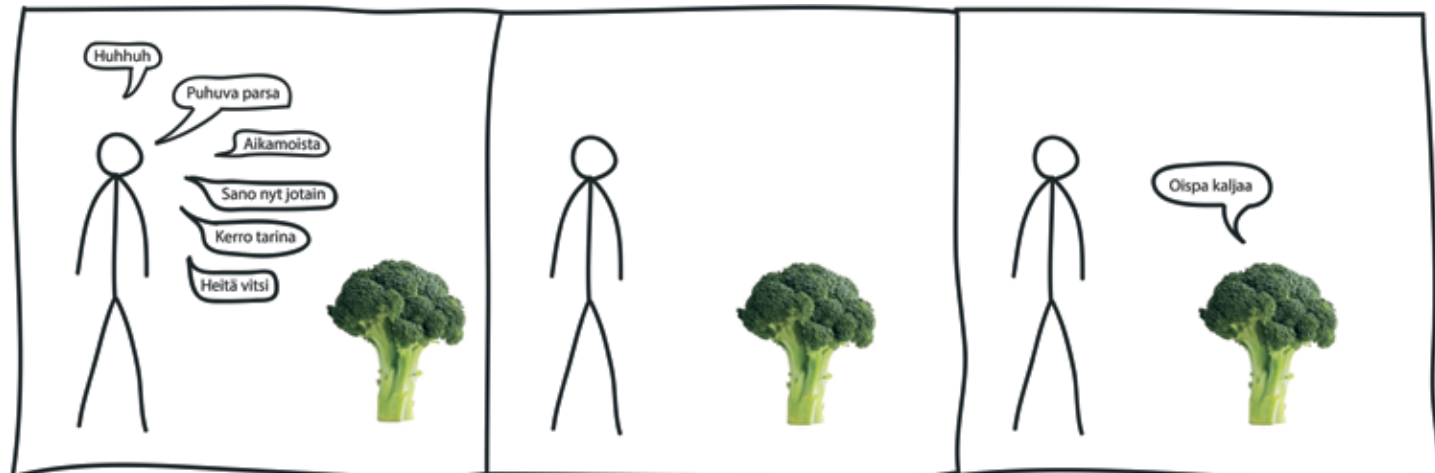
Kipparien sarjakuvanurkka

Kaiken alku | Kuva: Ville Kapanen

Sarjakuva-arvoitus | Kuva: Ilkka Oksanen

Kokemuksia Stanfordista

Teksti: Jette Sørensen | Kuvat: Tuomas Leinonen ja Milla-Mari Vastavuo

Kenestä on kyse?

Nimi: Tuomas Leinonen

Taustaa: EST-fuksi 2009, TkK 2013, Stanford-alumni 2014 ja EURECOM promo 2016

Pääaineet: mikro- ja nanoelektroniikkasuunnittelu, integroitujen elektronisten systeemien suunnittelu, radiotekniikka ja ohjelmistotekniikka

Vapaa-aika: lautailulajit, palloilulajit, pyöräily, viherpeukalointi, sirkustaiteet, sijoittaminen

Stanfordin opinnot: CS161 Algorithms (10 op), CS143 Compilers (8 op) ja ATHLETIC51 Golf: Beginning (2 op)

Miten päädyit hakemaan tähän vaihto-ohjelmaan Stanfordini?

Sytyin vaihto-opiskelulle kunnolla vasta liian myöhään, ja sitenkin kohtasin vastoinkäymisiä vähän kaikkialta. Niinpä "nyt lähdän"-hetki koitti vasta syystalvesta 2013, ja seuraavat deadlineet olivat maaliskuussa. Ajoitus oli lopulta juuri oikein, sillä haku osui juuri tälle välille. Taisin löytää hakuilmoituksen kilan jäsenmailin kautta, oli nimittäin aivan nevahödd juttu.

Tämä oli siis noin reilua viikkoa ennen dedistä. Siinä vielä ehti hieman epäröimään, sillä ilmoituksessa sanottiin, että diili on pääasiassa pari-kolme vuotta opiskelleille. Ei se ikä vaan kunto. Sitten vaan taustatyötä, raivokasta LaTeXointia, profiinin allekirjoituksia ja hieman typoja - voilä! Hakemus oli valmis muutamia minuutteja ennen deadlinea.

Mitkä oli silmiinpistävimmmät erot paikallisessa (opiskelija-) kulttuurissa?

Yksinkertaisesti raha, joka ilmenee mm. urheilun kautta. Puolipaikallisen sanoin: kun Suomessa yliopistoon mennään opiskelemaan ja urheillaan jos aikaa jää, Yhdysvalloissa asiat ovat päinvastoin. Urheilu näkyy aivan kaikkialla, sillä puitteet ovat huipputasoa ja opiskelijoiden käytössä maksutta. Niin pitääkin olla, sillä jos Stanford olisi valtio, se olisi sijoittunut 12. Lontoon kesäolympialaisissa. Kesällä asia vain korostuu, kun paikallisista opiskelijoista suurin osa on urheilustipendiaatteja.

Muita asioita, joita raha edesauttaa, on mm. opiskelijoiden kunnianhimo, motivaatio ja ylpeys. Kun opiskelusta maksetaan maltaita hommat tulevat yksinkertaisesti tehdyksi, sillä kaikki haluavat pärjätä ja olla "parhaita". Kilpailua ei kui-

tenkaan ollut liiaksi, sillä toverihenki ja kunnia ovat keskeisiä arvoja. Kaikki opiskelijat ovat ylpeitä ollessaan osa sitä kulttuuria, "osa meidän Stanfordia". Alkoholi ja päätön riehunta ovat huomattavasti pienemmässä roolissa kuin Suomessa.

Näkyikö Piilaakson start-up-henkisyys?

Vastaus on ehdottomasti kyllä, ja huomattavasti enemmän kuin Suomessa. Vähän jokaisella tuntuu olevan kiinnostusta oman firman suhteen, ja monelta sellainen löytyikin. Kun koko alueen maine perustuu teknologiastart-uppeihin, enkelirahan suhteen liikutaan aivan eri sfääreissä kuin Suomessa. Lisäksi amerikkalainen mentaliteetti soveltuu yrittäjyyteen suomalaista paremmin.

Mikäli olet kiinnostunut yrittäjyydestä, etkä pelkää tehdä töitä ihan kunnolla, voin suositella Stanfordin yrittäjyyskursseja. Tom (Entrepreneurship-kurssin proffa) meni kyllä pitemmälle kuin kukaan muu mm. pitämällä verkostoitumiskekerit omasta pussistaan, otti Diepin (Aalto BIZin edustaja) mukaan Vietnamin-reissulleen ja auttoi Millan (Aalto CHEMin edustaja) bisneksen käytiin. Tomin puuhia kävivät seuraamassa myös Aallon proffat.

Mitä konkreettista opit ohjelmasta?

Uskon syvästi ettei vaihdon suurin tai tärkein anti ei ole kenellekään mitään konkreettista saati mitattavaa. Niin kliseistä ja abstraktia kuin se onkin, opin itsestäni sekä elämästä ja ihmisluonteesta yleensäkin. Niitä Esa Saarisen mainitsemia mikro-muutoksia, mutta jotain kokonaisvaltaisempaa. Asennoiduin tähän jo ennen lähtöä, ja voin suositella muidenkin tekevän samoin.

Voin kuitenkin sanoa oppineeni myös jotain ei-niin-kliseistä ja konkreettisempaa. Opin mm. golfin perusteet ja suoritin kiipeilykoulutuksen, nyt osaan tehdä koodinkääntäjän kokonaisuudessaan alusta loppuun ja kieputtaa monia algoritmeja

mieleni mukaan ja lisäksi englantini on sujuvampaa kuin ennen.

Miten paljon tutustuit paikalliseen kulttuuriin?

Onnistuin löytämään kaikki työläimmät kurssit, joten aika oli jatkuvasti kortilla. Ja kun kerran paikalliset urheilumahdollisuudet olivat niin fantastiset, suuri osa ajasta meni liikkueissa. Niillä ruoilla olisi oikeastaan pitänyt liikkua enemmänkin. Paikallinen kulttuuri jäi siis väistämättä hieman varjoon, vaikka mukaan toki tarttui valtavasti: tutustuin uusiin ihmisiin niin koulussa kuin vapaa-ajalla, sain elinikäisiä ystäviä, toin muutamia tapoja Suomeen ja kerkesin käymään parilla yritysvierailulla.

Mitä hyötyä ohjelmasta oli opintojesi kannalta?

Vaihto-opintoni venyivät siten, että ne ovat kokonaisuudessaan ylimääräiset - opintopisteitä on tällä hetkellä 291, ja ainakin 51 on vielä tulossa. Varsinaisten opintojen vinkkelistä vaihto oli siis "turha", mutta kokonaisuuden, eli uran (ja koko elämän), kannalta merkittävä. Sain nimittäin yritysvierailujen yhteydessä diplomityöpaikan mobiiliverkkotekniikan parista. Pалаа siis Piilaaksoon kun Ranskassa on saatu hommat pakettiin ja byrokraatit tyytyväisiksi.

Kenelle suosittelisit ohjelmaa?

Ihan kaikille. Sähkön kurssija ei ole mielettömästi tarjolla, mutta kyllä niin isosta koulusta aina jotain mielenkiintoista löytyy. Tosin jos et pysty olemaan kahta kuukautta ilman sadetta niin ei ehkä sitten. Ihan varmasti tulee koti-ikävä ja rahaa menee ihan hemmetisti, mutta on se sen arvoista. Tämä koskee kaikkea vaihto-opiskelua eikä ainoastaan tätä ohjelmaa!

Onko sulla jotain erityistä hauskinta muistoa tai tarinaa?

Eihän näitä voi lähteä erittelemään. Kesään mahtui niin paljon, ja koko kesä oli yhtä voittoa - ainakin näin jälkikäteen katsottuna. Välillä oli kyllä päätä seinään -meininki, mutta kyllä

kaikesta selvitettiin. Siitä saan kiittää sitä mahtavaa porukkaa, johon minulla oli kunnia kuulua. Sitä porukkaa, jonka kanssa selvitettiin sieltä pohjalta ja käytiin korkeuksissa. Ne ihmiset joiden kanssa jaettiin itkut, naurut ja suorat sanat. Nyt niitä synkimpiäkin hetkiä muistelee ihan lämmöllä.

Aallon hakuilmoitus:

<https://into.aalto.fi/display/grants/Call+for+outstanding+candidates+for+the+Stanford+University+International+Summer+School+2014>

Stanford Summer School:

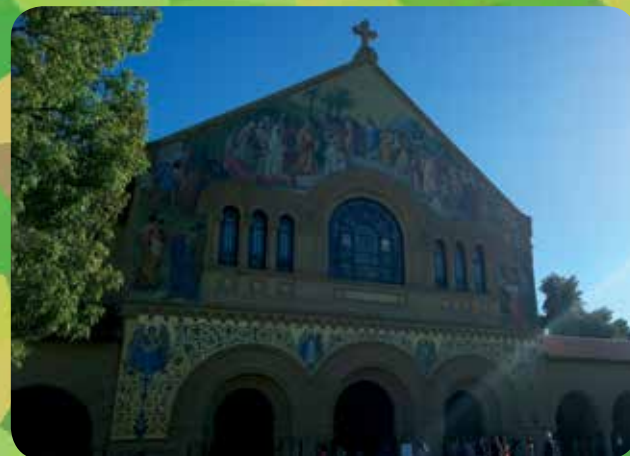
<http://summer.stanford.edu/programs/summer-session-for-visiting-students/international-students/>

Aallon Stanford-blogi:

<https://blogs.aalto.fi/summersessionstanford2014>

Tuomaksen Stanford-blogi:

<http://tuomasinthestates.tumblr.com/>

A man with short brown hair, wearing a dark blue suit jacket over a white shirt, stands with his hands in his pockets, leaning against a black server rack. The server rack has the Eaton logo and a control panel with a small screen and buttons. The background is a blurred industrial setting.

Tule mukaan sähköjärjestelmien huipputiimiin

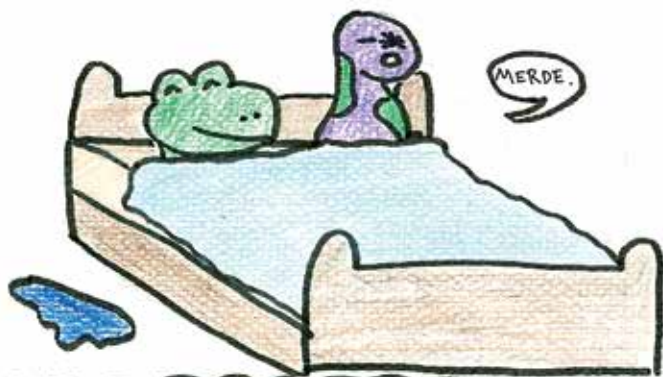
Eaton on johtava voimanhallinnan monialayritys, jonka innovatiiviset ja energiatehokkaat teknologiat auttavat asiakkaitamme hallinnoimaan sähköistä, hydraulista ja mekaanista voimaa. Eatonin laajaan sähkönhallinnan ratkaisuväliköimaan kuuluvat häiriöttömän sähkönsyötön ratkaisut (UPS), ylijännitesuojat, virranjakoyksiköt, UPS-ohjelmistot, räkit sekä huoltopalvelut. Espoon tehtaalta toimitetaan huipputeknisiä konesaliratkaisuja Eurooppaan, Lähi-Itään ja Afrikkaan sekä marine-tuotteita koko maailmaan.

Kiinnostuitko?
Tietoa harjoittelumahdollisuuksista osoitteesta
www.eaton.fi

Powering Business Worldwide

DINO HERÄÄ SÄNGYSTÄ SEKSIGEKKON
KANSKA, JA KRAPULA ON KOVA.

ILLAN JA YÖN AIKANA TYHJENI MONIA
PULLOA.

DINO LÖYTÄÄ YLLÄTYKSEKSEEN MUNAN!

JE NE ME SOUVIENS
PAS DE CETTE...

KUN MUNA ALKAA KUORIUTUA,
PÖTKII SEKSIGEKKO PAKOON.

* CRACK *

Ilmari 2014

MUNASTA KUORIUTUU PIENI,
ILKEÄ DINO.

JE SUIS
LE DINO
MÉCHANT

SITTEEN DINO MUISTAA, MIKÄ
ON TÄRKEINTÄ:

"NOH,
AINAKIN
SAIN."

DINO ON SURULLINEN, KUN PIKKO
DINO KETTUILEE YÖSTÄ SEKSIGEKON
KANSSA.

TU ES TROP
FACILE !

HON
HON
HON

FIN.

HON
HON
HON

WÄÄ!

Wahm 2014

Sössö goes Sveitsi

Einon-oma-reissu

Teksti ja kuvat: Eino Virtanen

```
14:20:96 <Rotonen> on piirakkaa tänään jos koitat kahville iskeä
14:20:07 -!- Eino is away: Gone, for more info use WHOIS Eino Eino
14:20:22 <Rotonen> grillikin kuumana
Day changed to 10 elo 2014
00:52:28 <Eino> piru tää meni ohi
03:16:09 <Rotonen> älä hätäile
03:16:16 <Rotonen> vielä voin keittää
03:16:24 <Rotonen> piirakkaakin on
-----
04:01:50 <Eino> mites vaikka tänä iltana kahvittelut? käyn jumppaamassa iltapäivällä ensin
04:08:47 <Rotonen> wat
04:09:04 <Rotonen> senku tuut
04:09:10 <Rotonen> omaan valinnaiseen aikaan
21:35:04 <Eino> olikin siskon läksiäiset
21:35:12 <Eino> sisko ja isä tilas kilon simpukoite :D
21:35:28 <Eino> en uskalla ens viikkoa luvata, ennen lauantain laivamatkaa on vielä useita järjestelyitä tekemättä
Day changed to 11 elo 2014
12:02:25 <Rotonen> jees, no, muuttomiehet pakkaa kämpän 12.8. ja me lennetään 14.8.
12:02:31 <Rotonen> et joutaahan sitä berniin
-----
15:46:19 <Eino> päivä?
15:46:24 <Eino> tai aikaikkuna?
15:46:32 <Rotonen> 14.8. - eläkeikä
-----
15:46:47 <Eino> sovitaanko että tuun ens viikolla kahville/kaljalle?
15:46:55 <Rotonen> käy mainiosti
-----
15:47:23 <Rotonen> Mittelholzerstrasse 18, 3006 Bern
15:48:04 <Rotonen> erste stock links
```

Ollessani Soneralla 2014 kesällä työtärinöissä ja prätkäpärinöissä ja pärrän venaillessa Vallilan konttorin parkkipaikalla, tiedustelin mahdollisuuksia käydä morottamassa muuan wanhoja SIKkiläisiä vaikuttajia, eli Rotosta ja Paulaa.

Aloitin matkani lauantaina, kesätöideni loppumista seuraavana päivänä. Herra Murphyn (lue: Teppo Tulppu) ennustus kävi tietysti toteen heti ensimmäisenä aamuna. Moottoripyörälläni oli ajettu ongelmitta 70 000 000 000 mm ja se oli huollatettu juuri ennen matkaa, mutta tuona aamuna, jolloin noin 5 Mm oli tarkoitus alkaa, syttyi pärrään tietysti varoitusvalo. Työstressit ja pärkähuolet kuitenkin unohtuivat laivan lähdettyä satamasta ja baarin auettua. Ah, ensimmäinen kalja. Tästä se alkaa!

Amisten ja rekkamiesten täynteisen, Saksaan suunnanneen laivamatkan jälkeen onnekseni huomasi, että varoitusvalo oli sammunut. False positive - huh, ei tarte maksaa elatusmaks... ei kun siis prättässä ei ollutkaan viikaa.

Ajelu autohullujen insinöörien rakentamassa maassa taittui sujuvasti. Yövyin muutaman yön sukulaisillani Pohjois-Sveitsissä Schaffhausenin kaupungissa, ja sovin tarkemmat ajankohdat Roton ja Paulan moikkaamiseen.

Rotonen oli siis muuttanut Berniin. Ajomatka oli yllättävän pitkä ja aikataulutukseni esti yöpymisen. Ensitöikseen Roto ilmoitti löytäneensä pienen olutharrastelijoiden kapakan, jossa oli hieman samanlainen ilmapiiri

kuin Polkussa (toim. huom. Polku on Polyteknikkojen olutkulttuurin edistämisyhdistys). Hän myös kertoi kaveeranneensa paikan omistajan kanssa ja sanoi aikovansa suunnitella paikan oluthanat uudelleen. Hyviä oluita olisi saanut luultavasti lähes ilmaiseksi. Paikalle saavuttuamme ja päivän olutlistan nähtyämme olivat haavani siis aika täynnä suolaa. Kuvassa ilmeeni.

Ajomatkat molempiin suuntiin taittuivat kuitenkin mukavasti ja SIK-bron näkeminen keskellä Sveitsiä ilahdutti. 5/5 päivämatka.

Paulan (yks SIKin pj!!11one) moikkaaminen oli hieman helpompaa, koska Zürich on huomattavasti lähempänä Schaffhausenia kuin Bern. Tapasimme Paulan kämpillä ja suuntasimme keskustaan.

iPro touch.. tisk

Dokasimme ensimmäiset oluet kivassa kupplilassa ja lampsimme seuraavaan määränpäähän. Tilanne oli hieman absurdi, sillä kävelimme jonkinlaisen Africa-ug-roots-reggae / super-gänkstäräp tapahtuman läpi. Tämä siis maailman valkoisimmassa maassa, Sveitsissä.

Seuraavaksi tapasimme Paulan kanssa kaksi hänen kollegaansa. Toinen heistä oli hauskin kiinalainen, jonka olen tavannut. Maailman paras imitaatiota englannin puhumisesta kiinan painotuksella löytyy ilmeisesti Zürichin ABB:ltä.

Pysähdyimme matkalla seuraavaan paikkaan paikallisessa ulkoilmabaarijutskassa. Tapasimme siellä superhyvännäköisen puolalaisen vaihto-opiskelijan, joka kuitenkin feidasi seurueemme pikaisesti. Note to self: SIKkiläpät eivät ehkä uppoa ihmisiin ihan kaikkialla maailmassa.

Illan lähestyessä sisäiset kriminaalivaistomme heräsivät ja otimme juoksukaljat maailman typerimmin sisustetusta kuppilasta. Tai oikeastaan joku vain sattui kysymään vaimealla äänellä vasta dösässä, että maksoiko joku juomista jotain. Ei maksanut. Kuppila oli kuitenkin sen verran viihtyisä, että Paula lupasi käydä maksamassa juomat seuraavana päivänä!

Kotiinpaluu hoitui päristelemällä Tanskan ja Ruotsin läpi. Ruotsin Linköpingissä poliisietä kuumotteli vähän ylinopeudesta, sillä Saksan vauhti oli jäänyt hieman päälle. Selvisin kuitenkin tilanteesta fluenteilla ruotsin kielen taidoillani ja napasinpa vielä policelfienkin kysyttyäni "få jag tar en bild?"

Tuon kaiken jälkeen otin laivan Tukholmasta Turkuun ja ajoin takaisin Otaniemeen.

Tämän sekavan matkalokin / reissun highlightreelin opetuksena olkoon vaikka se, että kannattaa bondailla kiltalaisten (ja varsinkin ulkkareitten) kanssa, sillä on sika mageeta tuntea ihmisiä myös Kehä I:n ja meren rajaaman alueen eteläpuolelta ja käydä moikkaamassa niitä!

ps. Juttu sisältää kirjoitus_virheitä.

pps. Käytin lukion äidinkielen tunnit lähinnä nukkumiseen.

ppps. Sain kuitenkin Helsingin Sanomien stipendin äidinkielen ylioppilaskirjoitusten esseekokeesta. Vihaajat vihaa :--D

Leffapose alpeilla. Kannattaa koittaa pakata prätälaukkuihin jotkut muutkin housut kuin Kevlar-farkut btw.

Random Lidl-eväs piknik Sveitsin maaseudulla.

Enstossa on hyvä buugi!

Suomalaista sähkötekniikan osaamista maailmalle.

Katso uusin videomme skannaamalla koodi tai tsekkaa www.ensto.com

Saves Your Energy

Raakasuklaata NAM!

Kuvathan tunnetusti kertovat enemmän kuin sanat, joten niitä tässäkin jutussa riittää.

Teksti ja kuvat: Laura Syväne ja Minna Partanen

Raakasuklaailtamme alkoi raakasuklaan ja sen raaka-aineiden esittelyllä.

Kaikki osallistujat vaikuttivat ainakin viihtyvän.

Raakasuklaan tekeminen alkaa suklaavoin ja kookosöljyn sulattamisella. Tämän jälkeen lisätään kuivat aineet eli raakakaakaojauhe, joita tulee nyrkkisääntönä yhtä paljon kuin nestemäistä rasvaa. Suklaamassa makeutettiin agave siirapilla (jota muuten kannattaa laittaa ihan reilusti varsinkin jos on ensimmäistä kertaa raakasuklaata valmistamassa). Siirapin tilalla voi käyttää muitakin matalan glykeemisen indeksin makeuttajia, kuten hunajaa. Lisäksi suklaaseen lisätään hyppysellinen laadukasta suolaa. Laadukas suola on puhdistamatonta (raffinoimatonta) meri- tai vuorisuolaa. Me lisäsimme massaan myös vähän vaniljajauhetta.

Tämän jälkeen massa temperoidaan. Lämpötila ei missään vaiheessa nouse yli 40 asteen, jotta vitamiinit ja ravintoaineet eivät tuhoudu. Tavallinen suklaa taas valmistetaan yli 120 asteessa, jonka vuoksi raakasuklaan terveysvaikutuksen kääntyvät täysin pääläelleen. Kun suklaamassa on lämmitetty, se viilennetään kylmässä hauteessa 27 asteeseen ja sitten taas lämmitetään uudestaan 32 asteeseen. Jos temperointi onnistuu hyvin suklaa ei sula niin helposti enää jähmettymisen jälkeen. Lisäksi temperointi vaikuttaa suklaan kiderakenteisiin, mutta niistä voitte lukea enemmän Internetin ihmeellisestä maailmasta ja kuulla ihmisiltä, jotka niistä enemmän tietävät.

Raakasuklaata voidaan valmistaa hyvin monella eri reseptillä. Meidän versiossamme suklaasta tulee todella tummaa. Maitosuklaamaisuutta saa lisäämällä suklaamassaan

esimerkiksi lucuma-jauhetta tai hiukan edullisempaa toco-jauhetta.

Sitten päästäänkin itse konvehtien tekoon. Konvehteihin lisättiin muun muassa kuivattuja marjoja ja erilaisia pähkinöitä. Yleensä lisäkkeet kannattaa sekoittaa suoraan suklaamassan sekaan, mutta meidän versiossamme täytimme ensin konvehtikupit suklaamassalla ja jokainen sai mieltymystensä mukaan upottaa sekaan haluamiaan täytteitä.

Lopulta konvehdit saatiin pakkaseen, ja puolen tunnin kulluttua illan maisteluosuus saatiin käyntiin. Hyviähän suklaista tuli, vaikka myös kommentteja "Maistuukin ihan terveellisesti" saatiin illan aikana kuulla. Tekemämme suklaat muistuttivat paljon tummaasuklaata, joten makeaan maitosuklaaseen tottunut saattoi kokea maun melko voimakkaaksi. Onneksi makeammankin suklaan ystävä voi valmistaa mieltymystensä mukaista "terveysuklaata".

Jos raakasuklaan valmistaminen kiinnostaa, ohjeita löytyy paljon. Tai sitten voit marssia tietämättömänä johonkin erikoisliikkeeseen ja kysyä apua kuten me teimme. Saatavilla on myös raakasuklaan valmistuspaketteja, jolloin kaikki tarvittavat aineet saa yhdessä paketissa. Kokeiluhaluisehman kannattaa ostaa aineet erikseen, jolloin voi loihtia täysin oman makumieltymyksen mukaisia suklaaherkkuja.

Raakasuklaakonvehdit (tai miksei levytkin) ovat oiva joululahjaidea muun muassa vanhemmille, sisaruksille, tyttö- tai poikaystäväille tai vaikka kaverille. Valmistaminen on helppoa ja itse tekemällä saa juuri sellaista kun itse haluaa.

Illan lopuksi pääsimme toki myös saunomaan hyvässä seurassa. Saunanraikkaina ja onnistuneen illan jälkeen oli kulttuurivastaavienkin helppo hymyillä.

Lopuksi vielä muutama resepti:

Valkosuklaa

- 250g kaakaovoita
- 60g tokotrienoli-jauhetta (eli toco-jauhetta)
- 1/2 dl lucuma-jauhetta
- 1/2 dl yacon-jauhetta (tämän voi jättää poisikin ja lisätä lucumaa ja tocoa hieman enemmän)
- 1/2 rkl vanilja-jauhetta
- Hunajaa oman maun mukaan
- Hyppysellinen suolaa

Helppo tummasuklaa

- 1 dl kaakaovoita
- 0,5 dl kookosöljyä
- 1 dl kaakaojauhetta tai Carob-jauhetta
- 2 tl hunajaa (tai oman maun mukaan)
- oman maun mukaan aineita (marjoja, pähkinöitä) suklaan maustamiseen
- ripaus suolaa

Lyhyt ohje valmistamiseen: Sulata kaakaovoita ja kookosöljy vesihauteessa (lämpötilan pitäisi jäädä alle 40 asteen). Metallinen kulho sopii parhaiten sulattamiseen. Kun voi on sulanut, ota kulho pois vesihauteesta ja lisää jauheet sekä lisukkeet joukkoon. Halutessasi voit jo tässä vaiheessa lisätä suolan ja kaataa seoksen konvehti- tai jääpala- muotteihin ja laittaa kylmään kovettumaan. Jos kuitenkin haluat vähän hifistellä, niin jäähdytä massa ensin 27 asteeseen ja tämän jälkeen nosta lämpö 32 asteeseen vesihauteessa. Lisää suola tässä vaiheessa ja kaada seos muotteihin. Suklaan voi laittaa pakastimeen jähmettymään, jolloin se on syötävää noin 15-30 minuutin kuluttua. Suklaan voi jähmettää myös jääkapissa. Tällöin sen kannattaa antaa olla jääkaapissa yön yli.

Sammakko palaa!

Eläimiä ei vahingoitettu juttua tehdessä

Ei-aivan-muinaisina aikoina (esimerkiksi vuonna 2011) Sössössä oli palsta, johon kerättiin kiltalaisten hauskoja tahi ei-hauskoja lap- tai muita suksia. Sössöltä on toivottu tuon palstan paluuta, ja tätä lehteä tehdessä sattuiakin löytymään jotain sammakoiden kaltaisia toimituksen arkistoista vuoden alkupuolelta. Tulevaisuudessakin sammakoita voinee toimittaa esimerkiksi osoitteeseen sik-sosso@list.ayy.fi, mutta painamisesta emme lupaa mitään.

"Mä oon vähän niinku sellanen pieni lapsi, et piirrän kuvii ja sit vanhemmat laittaa ne ylpeenä jääkaapin oveen."

- Eino kuvailee itseään Sössön toimittajana

"Mitä sä oikein opiskelit siellä?"

"Siinä oli otettu sellasia sanoja kuin strategic, advanced ja sillai, ja sit laitettu niitä eri järjestyksiin kurssien nimiks."

- fuksitoimikunnan puheenjohtaja kertoo kokemuksistaan Aalto BIZin kesäkursseilla

"Ootko ikinä miettinyt, että kun istut bussissa ja siellä on niitä muita matkustajia, niin ne muut matkustajat on ihan oikeita ihmisiä?!"

- päätoimittaja analysoi ympäröivää maailmaa

"Suomessa pitäis olla tasa-arvoinen avioliittolaki."

"No mut onhan vaalipiirit nyt isompi ongelma!"

- kiltalaiset puhuvat politiikkaa

10:31:43 <@leakim> eivittu joutuuks sihteerin sitten ylläpitämään ilmianto- ja keskusteluarkistoa

10:32:05 <@dalit> uu sit voidaan tehdä palautelomakkeen rinnalle ilmiantolomake

- #sik_ry:llä keskusteltiin kiltiscamin ja kiltismikrofonien mahdollisuuksista

"Ei nyt mennä mihinkään siveellisyyksiin!"

- toimittaja Roiskon näkemys Sössön sisällöstä

"Mä saan vast perjantaina."

"Mä sain viimeks elokuussa."

- päätoimittaja ja puheenjohtaja

Leffalippuja ja liukkkaria

Viime hetken joululahjavinkit

Teksti: Aliisa Pietilä

Joillain ihmisillä on tapana antaa joulun kunniaksi lahjoja toisilleen. Jotkut jopa odottavat saavansa lahjoja, toiset vain nauttivat antamisen ilosta. Joskus lahjojen hankkiminen kuitenkin viivästyy syystä tai toisesta. Saattaa esimerkiksi olla, ettei tule katsoneeksi kalenteria lokakuun alun ja joulukuun puolivälin alussa ollenkaan ja joulu tulee yllätyksenä. Jos perheen tapaamisesta on päässyt kulumaan aikaa, voi tulla yllätyksenä myös se, että kas, minullahan on äiti/isä/sisko/veli/lapsi, joka saattaisi ilahtua lahjapaketista. Jollekin voi tietysti käydä niinkin, että on ensitapaamisesta asti miettinyt, mitä hankkisi sille tietylle tyyppille lahjaksi, muttei kaikkien näiden vuosien aikana ole keksinyt yhtään hyvää ideaa. Jos tunnistat itsesi näistä tapauksista, on tämä juttu juuri sinua varten!

Leffaliput

Lahjaliput elokuviin on helppo lahja, jonka voi ostaa kotoa käsin tietokoneella tai paikan päältä elokuvateatterista. Lahjalippujen hyvä puoli on se, ettei tarvitse tietää kauhean tarkkaan mistä lahjan saaja pitää, koska hän voi itse valita mitä menee katsomaan. Lahja on kuitenkin varsinkin kaiken internetistä katsoville ihmisille aika kiva, koska silloin tulee kerrankin mentyä sinne teatteriin (ja elokuvissa käynti on useimpien mielestä tosi kivaa, vaikka normaalisti katsoisikin kaiken kotoa käsin). Rahaa kuluu noin 10 euroa per lippu, koska joulun alla on paljon tarjouksia esim. neljän lahjalipun paketeista.

He eivät tiedä mitä tekevät

...eli romaani, jolla Jussi Valtonen voitti tämän vuoden Finlandia-palkinnon. Finlandiavoittaja on perinteinen, mutta ajankohtainen ja yleensä monen toivoma lahja. Tämä kyseinen kirja on massiivinen eikä mitenkään helpoimmasta päästä, joten kannattaa miettiä, kenelle lahjaa on antamassa. Hintaa kirjalla on hieman alle 30 euroa.

Muuta luettavaa

Myös ne Finlandia-ehdokkaat, jotka eivät voittaneet palkintoa, ovat usein toivottuja joululahjoja. Lisäksi on tietysti vielä kaik-

ki muut uutuuskirjat. Toki on kaikki muukin, mitä tässä maailmassa on koskaan kirjoitettu, mutta uutuudet ovat siinä mielessä turvallisia valintoja, että niitä lahjan saajan hyllystä ei todennäköisimmin löydy jo valmiiksi. Tänä syksynä on ilmestynyt esimerkiksi Pirjo Hassisen, Anna-Leena Härkösen, Leena Lehtolaisen, Juha Itkosen ja Jari Tervon romaanit, sekä käännöksiä esimerkiksi Paulo Coelhoa, Michael Cunninghamilta ja Jo Nesbøltä.

Lahjakortti ihan minne vaan

Jos tiedät lahjan saajan harrastuksen tai muun kiinnostuksenkohteen, voit lähes varmasti ostaa hänelle mieluisen (ja omaan budjettiisi sopivan) lahjakortin jotain elämystä tai ostosta varten. Jos et tiedä lahjan saajasta mitään, toimii esimerkiksi jonkun tavaratalon lahjakortti oikeastaan kenelle vaan. (Tässä tosin saattaa herätä kysymys, että miksi ihmeessä ostaisit lahjan jollekulle, jota et ollenkaan tunne.)

Liukuvoide

Toimitus on kuullut luotettavalta taholta, että liukuvoide on mitä parhain pikkujoululahja - miksei se siis toimisi myös joululahjana? Erityisen kuumaa (vaikka kylmältäähän se yleensä tuntuu) kamaa liukkari on kuulemma myöhäiskeskä-ikäisten naisten keskuudessa. Älä kuitenkaan ehkä osta äidille - paitsi tietysti jos tiedät lahjan olevan toivottu, niin miksei.

Mitä tahansa helposti kulutettavaa

Suklaata. Karkkia. Pähkinöitä. Kuohuviiniä. Glögiä. Sukkahousuja. Kondomeja. Kosmetiikkaa. Viiniä. Siis jotain sellaista, mistä lahjan saaja pitää, ja mikä ei jää ikuisiksi ajoiksi nurkkiin pyörimään. Tämäntyyppisiä lahjoja löytyy kaikista hintaluokista, joten lahja sopii myös kaikenkarvaisille ostajille. (Kaikki teekkarit eivät tietysti välttämättä ole sitä mieltä, että kondomien poiskuluttaminen on helppoa, mutta niissäkin on viimeinen käyttöpäivä, joten ikuisia aikoja niitä ei tule säilöttyä. Oikeesti. Älkää säilökö.)

Viimeiset sanat

Tämän jutun vinkeistä huolimatta kirjoittaja ei suosittele ottamaan minkäänlaista stressiä joululahjahankinnoista tai mistään muustakaan. Elämässä kannattaa - myös jouluna - keskittyä mukavien asioiden tekemiseen, tietysti. Jos haluaa muistaa itselleen tärkeitä ihmisiä, voi lahjaksi antaa vaikkapa kokkausta, siivousta tai muuta laatu-aikaa. Pienet, avuliaat teot (kuten peuralta ajovaloissa näytävän rahastonhoitajan pelastaminen vieraiden sinkkunaisten armoilta) voivat ilahduttaa paljon enemmän kuin materia.

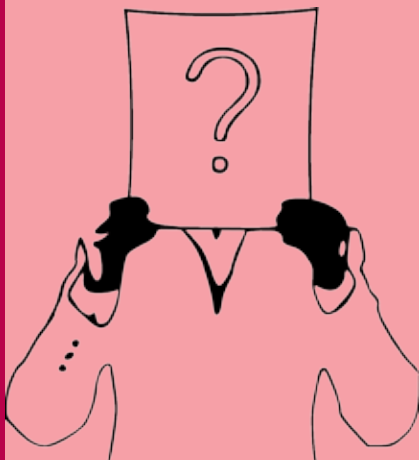
What ~~is~~ ^{WRONG WITH THE} wonderful world?

Text: Alice in Wonderland

After the arrival of the freshmen in September, this fall has been full of events and objects that have set the WWWTW world askew. Most aspects involve queueing.

More lining up

If the introduction of 1000 new students meant having to line up for everything starting from the cafeteria all the way through lining up for the bus, bathroom or pretty much anything else, imagine what will happen next fall when the economics bachelor students move to Otaniemi from their current premises in Töölö. Twice the amount of freshmen, twice the amount of lines. What is strange is that in light of recent events, it has been revealed that lining up is not just a necessity of Aalto students, but instead a national hobby in Finland. Namely newspapers have picked up that Finnish people will line up for almost anything. Recent examples include but are not limited

to: free buckets full of food, cheap electronics, inexpensive "Putin" cheese or just for the chance to be among the first to taste a Burger King meal from the first Burger King restaurant in Finland. If this is where the Finnish society is headed, perhaps it would be time to make queueing some kind of enterprise, maybe in the form of a reality tv-show?

Lectures, weekly exercises and exams

After the arrival of the freshman and the inevitable week of drinking and parties things got serious fast. Orientation week was followed by what most students see as the beginning of their new found inspiration and motivation to become better students. Each fall many students swear that this semester they will attend all the lectures, do all the weekly exercises and remember to sign up for all of their exams. This can be seen especially during the first few weeks of the school year, since courses with 300+ students fill lecture halls only meant for 150 students. Most students seem to give up easily as lecture halls only seat a handful of students after the halfway point of the course, and most of those are looking at funny cat pictures on the internet.

Even if lecture attendance can be modeled graphically by the positive side of the equation $y=1/x$, it is sure that weekly exercises have constant attendance. Depending on the way the course is organized it is anything between 0 and 100%. No matter what the attendance is, there are some things you can be sure of: if you attend the weekly exercises and need help, no one will help you; if you by some strange instance happen to know how to do the exercises, all the assis-

tants will be flocking around you to try and help you; if you marked that you only completed half of one problem in the hope of points, of course it will be you that is asked to present your solution to the class; if you only pop in to show your completed exercises, then you will have to wait in line before the course assistant can review your solutions and award you points.

These points may or may not reflect your knowledge of the subject being covered and help you pass the course. Pretty much all the help you can get is needed since as we all know lecture examples are somewhere along the lines of $2+2=4$, weekly exercises slightly more complex and then the final exam asks you to use the models you learned during the course to analyze the political situation of Zimbabwe. Really? How are you supposed to even prepare for that?! You can't really, can you? So what happens next is that you find yourself sitting in the exam hall trying to count the amount of ceiling tiles or other exam does waiting until it is permitted to leave. And of course if you leave as soon as you can, you get to queue behind the hundred or so others who also could not mathematically analyze the political situation of Zimbabwe.

Cruises and bustrips

Once the first exams are over, a few courses have been ditched and students have decided that maybe this period wasn't the best time to study after all, there is a lot of free time to deal with. Instead of doing something productive the most popular option is to take any kind of trip. Of these the most popular include lots of drinking and spending time in enclosed spaces. Also, the most popular trips are likely popular due to the fact that to attend them you need to -surprise surprise- queue! Some

What ~~is~~ **WRONG** ~~with~~ **THE** wonderful world?

trips are easy and only require writing your name on the announcement board, while others have so few places that you need to spend at least a week living outside of the electrical engineering building to participate.

As a prize for this you can either get to go on a boat to go to Sweden (no one ever gets there though due to high hangover levels) and spend up to 3 days drunk (or six /nine if there are back-to-back cruises) or then you get to sit in a bus with no idea where you are going and also spend up to 3 days drunk.

New guild chairman, board & officials

At the beginning of the year the new guild chairman, his or her board and the 50+ officials start their new year doing something that they supposedly love and want to offer the guild. However almost two months into the year speculation begins: Who will be next years guild chairman? What will you be in the guild next year? What do I want to do in the guild next year? Person X from committee Y is doing his job really well, I wonder if they will be the committee chairman next year... and the list goes on and on.

In the beginning it's almost fun, but come fall and the time of applying for positions it seems to be the only topic that the guild can talk about. There's lots of speculation and debates (all in private of course) on how the guild could benefit from a new committee Z or how none of the applicants for position W have sufficient experience.

Come the time of the elections the guild council convenes and literally grills the candidates to test their com-

patibility for the position they are applying to. Among this grilling there are several highly important questions, such as how many beer racks can you carry and if you only had red onion, how would you make a three meal course out of it? These questions are burning and definitely prepare you for your job as well as for life after studying. No one really asks anything else, so I guess this is how decisions are made: based on the knowledge the candidate has on red onion or other seemingly useless trivia.

Christmas concerts

It seems that almost every music association, orchestra, band or choir has a Christmas concert in December. Which would be quite logical since Christmas is a great time to perform and/or listen to Christmas music. Only most of these concerts are just classical music.

Let's take a look at how a Christmas concert works. First, you get your tickets. To get your tickets, you can either order them online or queue and pay for them in cash! Then you wait the few weeks until it's time for the concert, and queue to get into the venue where the organizers of the concert might not even be interested in seeing your tickets. At the intermission it's time to queue for the traditional christmas treats, glögi and gingerbread. Then you return to the concert hall to listen to the second half of the concert. Once the concert is over there's the inevitable clapping portion, which can last for up to 10 minutes since the audience must be sure that the orchestra conductor can walk back and forth. And then there it is- a wild christmas song appears! Maybe this is the only reason that the concert can be called a Christmas concert. One Christmas song.

Weather

In both spring and fall the weather is unpredictable. Without snow everything looks quite generic outside and the only ways you can tell what is season it is by the amount of light during the day and the number and color of leaves on the trees. But this doesn't help with guessing how warm or hot it is outside. You might one morning look outside and deduce that it's cold outside and dress accordingly, but by the time you get to your destination you find that you are soaked with sweat since it is +10 Celcius outside. The next day it will look exactly the same outside, and you of course will decide to put on less clothing than yesterday. This time when you reach your destination you will be freezing and wishing you had about six more layers of clothing since the temperature has dropped 15 degrees compared to yesterday.

It would be much more comfortable if there was just snow outside all the time. At least that would tell you that it's probably too cold outside anyway and that you should just stay inside all winter. Of course this doesn't apply to everyone. Come first snowfall (which is actually just sleet) about everyone who comes from a warm exotic country is outside taking pictures. Is half melted snow really that interesting? And of course when there is finally enough snow on the ground all these people have put their phones away and have decided that now is a good time to have a snowball fight. Which is great, except if you're trying to get across campus. The probability of getting hit by one is closer to 100%. I guess the positive thing about this is that you don't have to queue for anything.

What ~~is~~ ^{WRONG WITH THE} wonderful world?

And everything else.

Have you ever gone to eat lunch between 10.30 and 11.00? Exactly. Almost all Finns have the opinion that a good time to eat lunch is almost immediately after breakfast. Thus you get to queue. If you just came from outside without having time to take off some clothes, you'll find yourself quickly dehydrated, since the interior of buildings in Finland are heated to at least 25 degrees. It's like a sauna simulator. The sauna! What a great concept. Let's all get naked and go sit in a hot room together while throwing water on rocks to make it feel even hotter. Why would you do that? You'd think it would be easier to just take a shower

in your home. Unless of course you live in Otaniemi, where no student ever cleans and your drain is filled with 30+ years of hair. Ew.

WWWTW

No complete edition would be complete without some amazing and extraordinary self critique. I mean really, have you been reading this magazine the whole year? This column and it's writers seems to just throw these things together without thinking about what they write. Look at the pseudonyms too. So original. Alice in Wonderland? That book in itself is complete nonsense. Just like this set of articles. And

what is the obsession with queuing. Is it really that important to the writers to bring up the importance and frequency of the Finnish people's desire to stand behind someone else? How about the seeming sarcasm and pessimism? Where does that come from? Can it be that self-esteem is such a limited resource that it has to be established by bashing just about anything and everything? Well, maybe it's just all for fun. Hopefully in your home. Unless of course you live in Otaniemi, where no student ever cleans and your drain is filled with 30+ years of hair. Ew.

We are looking for new talent

If you are looking for an opportunity to work with the best in the business please contact us now at

www.murataelectronics.fi

muRata
INNOVATOR IN ELECTRONICS

Shanghai!

3-3

3-4

4-4

3-3-3

3-3-4

3-4-4

4-4-4

3-3

3-4

4-4

3-3-3

3-3-4

3-4-4

4-4-4

Carunassa halutaan kaikki luomaan
positiivista energiaa.

Caruna on Suomen suurin sähkönsiirtoyhtiö noin 20 % markkinaosuudellaan. Yhtiöllä on pitkä historia Suomen sähköistäjänä, ja sen verkko on yli 79 000 km pitkä. Caruna työllistää suoraan 340 henkilöä ja välillisesti pitkälti toista tuhatta suomalaista. Investoimme verkonrakennukseen vuosittain yli 100 miljoonaa euroa.

www.caruna.fi

caruna

Hyvää energiaa.

